

АЛЕКСЕЄВСЬКИЙ Микола Євгенович (10(23). 05. 1912, м. Петропавловськ, Росія — 23. 09. 1993, Москва) — фізик-експериментатор. Член-кореспондент АН СРСР (1960). Премія ім. М. Папалексі (1951), Державна премія СРСР (1967). Закін. Ленінгр. політех. інститут (1936). У 1936–41 працював в Укр. фіз.-тех. інституті; від 1942 — в Інституті фіз. проблем АН СРСР. Наукові праці присвяч.

фізиці низьких т-р. Досліджував руйнування надпровідності металів і сплавів при одночас. дії електр. струму і зовн. магніт. поля, вплив гідростатич. тиску на надпровідні властивості металів і сплавів, властивості багатокомпонент. сплавів і сполук як у нормальному, так і в надпровід. станах. Виявив надпровідність у низки сплавів з непровід. компонентів і дослідив їхні властивості.

Основні праці

Кривая перехода при разрушении сверхпроводимости электрическим током // ЖЭТФ. 1936. Т. 6, вып. 10 (співавтор); Зависимость критического тока от внешнего поля в сверхпроводящих сплавах // Там само. 1938. Т. 10, вып. 11; Лев Васильевич Шубников // УФН. 1982. Т. 137, вып. 3.

Рекомендована література

1. Николай Евгеньевич Алексеевский // УФН. 1982. Т. 137, вып. 3;
2. Физики.

Ю. М. Ранюк

Бібліографічний опис:

Алексеевський Микола Євгенович / Ю. М. Ранюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43717>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).